

Barometern, Gunilla Petri, 18 september 1999.

Bilder som flödar av vatten.

Konstnären Ann Frössén målar det som skrämmer henne mest.

Galleri Danielson, Borgholm: Ann Frössén, Stockholm. "Undrar hur djupt det är här, eller undrar jag det?" Måleri och foto.

Havet är laddat. Med ord och bilder. Poeter och målare har skildrat dess storhet och styrka. Tyngd och lätthet. Uppror och vila. Mycket är kitsch. Ett vatten målat utan havets själ.

Det är ett djärvt grepp att ägna sig åt havsmåleri. Att våga måla vatten och vågor. Att våga måla det skenbart banala och dessutom i storformat.

Ann Frössén, utställare på galleri Danielson i Borgholm, bemästrar, eller kanske mästrar, havet. Det hon är rädd för, återkommer hon till i målning efter målning.

Besvärjer djupen

hon avbildar havet. Målar det lätt igenkännliga och målar sig samtidigt bort från sin egen rädsla.

Kanske är det scenografen som fascineras av vågornas rum, men säkert också det rädda barnet som genom att avbilda besvärjer djupen.

Ann Frössén har fått sin utbildning som scenograf i Sverige och Frankrike. Längre målade hon parallellt med sitt teaterarbete. För tio år sedan lämnade hon det för ett eget fritt konstnärskap.

Sökte sig fram

- Jag sökte mig igenom alla stilar. Lärde mig måleriet från grunden och att bottna i Matisse's ord att varje del av en målning är lika viktig som de andra delarna.

i Warszawa förlöstes hennes vattenmåleri. Bilderna började flöda. Av rinnande vatten. Vatten som nonfigurativ form.

Själens hav

nu har hon sökt sig vidare. Undersöker sedan dryga fem år vattnets hela karaktär.

Det började som projektet Mare Animae, själens hav, havet som klang mellan människa och natur. I fem år har Ann Frösséns stora havsmålningar vandrat på sjöfartsinriktade museer runt Östersjön. För ett år sedan visades bilderna på Marinmuseet i Karlskrona.

Det är ett dubbelbottnat måleri. Dubbelt för att det utger sig för att vara naturalistiskt och samtidigt uppenbarar sig på duken som nonfigurativ form. Ann Frössén stiger mycket nära sitt motiv. Söker enheten mellan motiv, bild och betraktare. Det ögonblick då allt är enkelt och uppenbart.

Det kräver ett nästan meditativt måleri. En penselföring tydlig men oskönjbar.

På upptäcktsfärd

försiktigt närmar hon sig sitt motiv. Lyfter kameran och går på upptäcktsfärd vid kanten av bråddjupen. En oändlig bildsvit havsbilder utlagda på gallerigolvblottar havets rörliga ansikte. Efter stormen, före stormen, i skummande lek, bundet av is. Ett årstidshav. Havshav. Vattenhav.

Med blicken i det havet målar Ann Frössén dyningar och vågor. Det mörkblå med fräsande skum, det lugna djupgröna och det farligt dunkelsvarta. Hon tangerar det vykortsvackra, men når också bortom den målade duken och fram till den enkelhet hon söker.